

H-96
/93

KISFALUDY SÁNDOR
ÖSSZES REGÉI

ELSŐ KÖTET.

Handwritten signature or mark in cursive script.

BUDAPEST.

FRANKLIN-TÁRSULAT

MAGYAR IRODALMI INTÉZET ÉS KÖNYVNYOMDA.

1898.

REGÉK
A MAGYAR ELŐIDŐBŐL.

FRANKLIN-TÁRSULAT NYOMDÁJA.

Ludimur!
Fortunae voluceri ludimur impetu!
Aeternum nihil est, sacro
Quidquid lenta tulit materies sinu.

Horat.

ELŐSZÓ.

Különös és tulajdon móddal érdekli a régiség a gondolkodó, képzelő és érző lelket: azért-e, hogy a régiek valóban nagyobbak, erősebbek és lelkeesebbek, noha egyszersmind durvábbak és szilajabbak is voltak, mintsem a mostaniak? azért-e, hogy a mi távol vagy az embertől, azt a képzelődés mindig szebbnek, jobbnak és nagyobbak állítja? vagy azért-e, hogy a mulandóság képe, az annyi nemes tehetséggel bíró, halhatatlanságot és örökkévalóságot szomjúzó emberlelket bús érzeményekkel tölti? miért? egyenesen meg nem tudnám mondani; de az bizonyos, hogy a régiség még a legdurvább embert is érdekelné; s minden embert hazájának régiségi inkább, mintsem a külföldiek. Lelkemnek ily megihletése szülte,

örök hálákkal tartozik a magyar nemzet azért, hogy a többi csinosabb nemzetek szép példája szerint, ő is már szerte járhat Parnassus útjain szittyá nyelvével, mely egyformán alkalmas a szélvészszel ordítani, a fergeteggel dörögni, csatogni, a sassal fellengezni, a gerliczével nyögni, a fülemilével zengedezni; azon kevesektől, kiknek örök hála legyen egész nemzetemtől! mert ha ők nem voltak, és a magyarokat nyelveknél fogva nem tartották volna, tehát a már magából s mindenéből kivásott, s a földről már tűnésének indult magyar nemzet egy század múlva talán már csak hajdani nevérol és tetteiről fogna isméretes lenni, nemcsak a világon, hanem — önnön hazájában is.

Sümegeu, Szala vármegyében, 1807.

Kisfaludi Kisfaludy Sándor.

CSOBÁNCZ.

EGY ÉNEKBEN.

Il crudo Amore
Si pasce ben, ma non si sazia mai
Di lagrime e dolore.

Guarini.

Ülj mellém a kandallóhoz,
Fel van szítva melege;
Csobánczvárról, édes kedves.
Im! halljad, egy agg rege.
Múlt szüretkor Badacsonyon
Ezt Musámtól vettem én,
Egykor, midőn magam bolygék
A hegy szirtes tetején.

Sok történt ott, a mióta
E pompás hegy földjébe
Szőlő s gyümölcs ültetődvén
A vadonnak helyébe,
Eszteendőként sok úri nép
Gyül oda a szüretre:
László s Rózsa szerelmök is
Ott kelt e bús esetre.

FRANGYEPAN ERZSÉBET.
EGY ÉNEKBEN.

Egy emberfaj élt hazánkban,
A Cilléji nemzetség,
A legrosszabb, legundokabb,
Melyet láta föld és ég :
Nem volt ármány és gonoszság,
Melyet, ha csak lehetett,
Ennek hím- s nőivadéka
Mindig el nem követett.
A nagy Isten ostorai,
A magyar nép hóhérai
Voltak ők, míg éltenek.
Hála ! hogy kivesztenek !

Erzsébet, a Frangyepánok
Régi híres neméből,
Zsigmond király akarván ezt
Hálaérzet szeszéből,
S a hős apa nem hallgatván
Senki ellenzésére,
A Cilléji Frideriknek
Kötteték el kezére.
A kemény szó ki volt mondva ;
A szűz, bár könnytengert ontva,
Haszontalan esdeklett,
S a szűzből menyasszony lett.

TARTALOM.

	Lap
<i>Kemend.</i> Tíz énekben. (Olvastatott az Akadémia ülésében, szept. 8. 1832.)... --- --- --- --- ---	3
<i>Döbrönte.</i> Öt énekben... --- --- --- --- ---	63
<i>Szigliget.</i> Három énekben. (Olvastatott a Magyar Akadémia köz-ülésében nov. 10. 1833.)... --- ---	93
<i>A somlai vérszűret.</i> Két énekben. (Olvastatott a Magyar Akadémia köz-ülésében szept. 13. 1835.)	129
<i>Eseghvár.</i> Négy énekben. (A somlai vérszűret folytatása)... --- --- --- --- ---	157
<i>Micz bán.</i> Három énekben... --- --- --- --- ---	229
<i>Frangyepán Erzsébet.</i> Egy énekben --- --- ---	257
<i>Balassa Bálint.</i> Három énekben... --- --- ---	269
<i>Viola és Pipacs vagy hamis barát.</i> Két énekben... ---	325
